Súd:	Okresný súd Bratislava V
Spisová značka:	49C/120/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1513222127
Dátum vydania rozhodnutia:	20. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Natália Kolláriková
ECLI:	ECLI:SK:OSBA5:2015:1513222127.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V, v konaní vedenom pred sudkyňou JUDr. Natáliou Kollárikovou, v právnej veci navrhovateľa: mal. E. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom: M. XXX, XXX XX U. M., zast. matkou C.. E. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom: M. XXX, XXX XX U. M., v zast.: Mgr. Marek Para, advokát, so sídlom: Šancová 48, 811 05 Bratislava, proti odporcovi: News and Media Holding, a.s., so sídlom: Einsteinova 25, 851 01 Bratislava, IČO: 47 256 281, v zast.: Advokátska kancelária SCHWARZ advokáti, s.r.o., so sídlom Podbrezovská 40, 831 06 Bratislava, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 2 000,- Eur, takto

r o z h o d o l :

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľke sumu 2.000,- Eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd vo zvyšnej časti návrh navrhovateľky zamieta.

O povinnosti nahradiť trovy konania súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Maloletá navrhovateľka sa svojím návrhom zo dňa 26.06.2013 domáhala, aby súd uložil odporcovi povinnosť v budúcnosti sa zdržať ďalších neoprávnených zásahov a zároveň , aby súd zaviazal odporcu na náhradu nemajetkovej ujmy v sume 15 000 Eur ako i na náhradu trov konania.

Návrh bol zdôvodnený tým, že dňa XX. XX. XXXX bol na H.e denníka D. C. N. v rubrike E. a svet publikovaný článok s titulkom A. sa rozrástla a s podtitulkom E.. Na portáli X. správcom ktorého je odporca, v rubrike Správy - Z domova bol uverejnený článok s rovnomerným názvom a obsahom. Následne v ďalšom vydaní denníka D. C. N. zo dňa XX. XX. XXXX bol uverejnený článok pod názvom R. čaká ťa G. s podtitulom E. bude v B.ci W.d. Identická publikácia článku bola zverejnená aj na internetovom portáli X. v rubrike L. - N.mi. V predmetných vydaniach N.Ň a zároveň na portáli X., boli navrhovateľke venované dva články A.a rozrástla: E. vnučku, ktorému dominovala fotka maloletej navrhovateľky s jej matkou a následne článok R. čaká ťa G. : E. bude v B. väznici W.v sused, kde jednou z obrazových príloh bola opäť uverejnená fotografia maloletej navrhovateľky s matkou, pričom jej osoba nemá žiaden súvis s udalosťami opisovanými v samotných článkoch a autor sa osobe navrhovateľky venuje len nepriamo.

V návrhu bolo poukázané na to, že zverejnením obrazovej prílohy a informácií zo súkromného a rodinného života maloletej navrhovateľky došlo k najzávažnejšiemu a zároveň protiprávnemu zásahu do osobnostných práv, čo malo za následok, že sa navrhovateľka stala predmetom nežiaducej publicity, čo malo negatívny dopad na jej súkromný a rodinný život. Použitá fotografia bola vyhotovená v minulosti,

ešte pred vydaním publikovaných článkov a bola určená výlučne iba pre súkromné účely, pričom navrhovateľka v zastúpení matky nikdy nedala súhlas na uverejnenie, či iné použitie fotografie k predmetným článkom. K súhlasu na zverejnenie zo strany navrhovateľky nikdy neprišlo a v nadväznosti na uvedené, sa nemôže aplikovať ani ustanovenie § 1X ods. 2 a ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, nakoľko sa v žiadnom prípade nejednalo o fotografiu, ktorá by slúžila pre tlačové či televízne spravodajstvo ani o fotografiu určenú na úradné účely na základe zákona. Zároveň poukázala, že ani v takom prípade, ak by došlo k použitiu obrazových snímkov v zmysle spravodajskej licencie, takéto použitie nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby.

Ďalej uviedla, že intenzita neoprávneného zásahu je zvýšená tým, že sa jedná o maloletú osobu, u ktorej nie je primerané vzhľadom na jej vek, aby sa stávala predmetom mediálneho záujmu. Navrhovateľka s prihliadnutím na všetky okolnosti a na to, že uverejnením predmetného článku s fotografiou, prostredníctvom ktorého došlo k vážnemu narušeniu súkromia považovala peňažnú satisfakciu vo výške 15.000,- Eur za adekvátnu.

Podaním doručeným súdu dňa 26.06.2014, doplneným dňa 04.09.2014 vzala navrhovateľka návrh v časti o zaplatenie nemajetkovej ujmy vo výške 13.000,- Eur späť. Taktiež podaním navrhla zmenu petitu, v zmysle ktorej žiadala, aby bola odporcovi uložená povinnosť zdržať sa konania spočívajúceho vo zverejňovaní obrazových záznamov a informácií zo súkromného a rodinného života maloletej navrhovateľky. Zároveň žiadala, aby bola uložená odporcovi povinnosť ospravedlniť sa navrhovateľke za neoprávnené zásahy do jej práva na ochranu osobnosti zverejnením viditeľného, ničím neprekrytého ospravedlnenia veľkými tlačenými písmenami vo veľkosti písma 13 mm (titulok) a 7 mm (text ospravedlnenia) na titulnej strane aktuálneho vydania denníka D. dní od právoplatnosti rozsudku s nasledovným obsahom:

„Ospravedlnenie E.
„N. XX.XX.XXXX bol na štvrtej strane denníka D. C. N. v rubrike E. a svet publikovaný článok s titulkom A. S. U.a sa rozrástla s podtitulom E. má vnučku, ktorému dominovala fotografia maloletej navrhovateľky s jej matkou a následne dňa XX.XX.XXXX bol v denníku D. uverejnený článok pod názvom R. s podtitulkom E. bude v B. sused, kde jednou z obrazových príloh bola opätovne uverejnená fotografia maloletej navrhovateľky s matkou.

E.s, s.r.o. sa za neoprávnené použitie a uverejnenie fotografie maloletej E. v spoločnosti jej matky a s tým súvisiace zásahy do osobnostných práv maloletej E.j ospravedlňuje“.

Odporca je povinný uhradiť navrhovateľke nemajetkovú ujmu v peniazoch v sume 2.000,- Eur do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Uznesením č.k. 49C 120/2013 -101 zo dňa 30.10.2014, právoplatným dňa 26.11.2014 súd v zmysle § 96 ods. 1, 3 O.s.p. konanie zastavil sčasti zaplatenia nemajetkovej ujmy v sume 13 000 Eur, keď odporca podaním zo dňa 21.10.2014 oznámil súhlas s čiastočným späťvzatím návrhu. Uznesením 49C 120/2013 -103 zo dňa 30.10.2014, právoplatným dňa 10.11.2014 súd pripustil v zmysle vyššie uvedeného návrhu zmenu petitu.

V priebehu konania došlo k zániku odporcu s právnym nástupcom, keďže s účinnosťou 01.09.2015 došlo k právnym účinkom zlúčenia spoločnosti E. so spoločnosťou U.
Odporca žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť, považoval návrh maloletej navrhovateľky za nedôvodný. Pre prípad úspechu si uplatnil náhradu trov konania. Vo svojom písomnom vyjadrení poukázal na to, že návrh bol odôvodnený údajnými neoprávnenými zásahmi do práva na ochranu osobnosti maloletej navrhovateľky, ktoré boli vykonané navrhovateľom zverejnením v návrhu označených článkov v denníku D. (ďalej aj ako „N. na webovej E.

1. Článok „.rvú vnučku!“ zverejnený v N. (ďalej len „Článok I“)
2. Článok „Stráca domy, odišla aj rodina“ zverejnený v N. (ďalej len „Článok II“)
3. Článok „Rodina U.: E. má vnučku“ zverejnený na X.4. Článok „R.i: E. bude v B.äznici W. sused“ zverejnený na X.Odporca uviedol, že starý otec maloletej navrhovateľky, R. ktorý je hlavným objektom spravodajstva v žalovaných článkoch, je nepochybne osobou verejného záujmu a to predovšetkým preto, že bol opakovane trestne stíhaný a právoplatne odsúdený za závažné trestné činy a bol mu za to

udelený mimoriadny trest odňatia slobody v trvaní 22 rokov. K uvedeným článkom vo vyjadrení uviedol, že Článok I zverejnený XX.XX.XXXX reflektoval na skutočnosť, že R. bol niekoľko dní predtým, na základe medzinárodného zatykača zadržaný v L.. a minister zahraničných vecí sa osobne angažoval v procese jeho extradície na E. Článok II zverejnený dňa XX.XX.XXXX reflektoval na skutočnosť, že R.i bol v tom čase dopravený na E.ko, do väznice v B.
Odporca poukázal na spravodajskú licenciu zakotvenú v ustanovení § 12 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že článok má jednoznačne spravodajský charakter a informuje čitateľov okrem iného aj o tom, že hlavný objekt spravodajskej informácie verejne známa osoba, osoba verejného záujmu, R.i je starým otcom, keďže sa mu narodila vnučka. Fotografia s podobizňou navrhovateľky, jej matky bola zverejnená spôsobom, ktorý bol primeraný okolnostiam, nebol znevažujúci, pričom táto fotografia bola prevzatá z internetu, na ktorom bola prístupná. Ďalej k jednotlivým uverejneným článkom uviedol, že Článok I sa obmedzil len na informácie o tom, ako bol starý otec navrhovateľky zadržaný v L. na základe medzinárodného zatykača a či bude vydaný na E.o, na výkon trestu odňatia slobody v trvaní 22 rokov. Následne Článok II podával informáciu o tom, že R. bol transportovaný na E., do väznice v B.Poukázal vo vyjadrení na to, že informácie o navrhovateľke v žalovaných článkoch sú zverejnené vo vecnej rovine, bez akýchkoľvek hodnotiacich úsudkov týkajúcich sa súkromia maloletej navrhovateľky, ktoré by mali difamujúci charakter. Články sa obmedzili len na oznámenie, že sa navrhovateľka narodila a že je vnučkou R.. Podľa názoru odporcu nie je zverejnenie podobizne navrhovateľky, vyhotovenej v čase keď ešte nemala päť mesiacov, pričom deti v tomto veku menia výzor takým spôsobom, že nie sú po pár týždňoch na základe predtým vyhotovenej fotografie spoznateľné, a ani zverejnenie informácie o jej narodení o vzťahu k jej starému otcovi a o jej mene, spôsobilé privodiť akúkoľvek ujmu na strane navrhovateľky.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom matky maloletej navrhovateľky, svedkov - otca maloletej navrhovateľky a B., oboznámením obsahu listinných dôkazov, a to najmä: rodného listu maloletej navrhovateľky, výpisov z obchodného registra odporcu a jeho právneho predchodcu, článku z denníka D. - Rodina údajného narkobaróna sa rozrástla, E. má prvú vnučku, na X. W., článku na www.pluska.sk W.2 v D. - R. prišiel o svoje nehnuteľnosti pod F.i, stráca domy, odišla aj rodina, fotodokumentáciou, ktorá bola ako obrazová príloha k článku zo dňa XX.XX.XXXX: „R. E. bude v B.j väznici W.v susedˮ W. ako aj ostatným na vec sa vzťahujúcim spisovým materiálom prečítaním a zhodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti zistil tento skutkový a právny stav:

Právny predchodca odporcu zverejnil v denníku D. článok E.á prvú vnučku! s podtitulom Rodina S. súčasťou článku bola fotografia starého otca navrhovateľky a druhá fotografia maloletej navrhovateľky s matkou, pri ktorej bolo uvedené, že E. dcéra a vnučka: E.a fotografiou pochválila na sociálnej sieti. Článok začína slovami: "Deda tak skoro neuvidí. Údajnému U.akimu E. sa podľa zistení denníka D. E. narodila vnučka". V článku sa venuje okrem popisu ako vyzerá rodinný dom, v ktorom žil kedysi starý otec maloletej, kto v rodinnom dome kedysi žil, kto v ňom v súčasnosti žije, ktoré z detí E. bolo kedy navštíviť matku i zatknutie starého otca navrhovateľky H., jeho odsúdenie na 22 rokov za pašovanie T. ako i skutočnosť, že sa čaká na jeho vydanie na E.. V článku bolo taktiež uvedené meno maloletej navrhovateľky. Zároveň v rovnaký deň bol uvedený článok s totožnými fotografiami zverejnený na www.pluska.sk „Rodina narkobaróna sa rozrástla: E. má vnučkuˮ.

V denníku D. právny predchodca odporcu zverejnil článok „Stráca domy, odišla aj rodinaˮ, R. prišiel o svoje nehnuteľnosti pod F.otografiou totožnou pri článku z XX.XX.XXXX a fotografiou R.i fotografii maloletej navrhovateľky s matkou bolo uvedené: "Pôvabná dcéra: S malou E. sa pochválila na sociálnej sieti." Článok obsahuje informácie zo súkromia starého otca navrhovateľky okrem iného informuje o narodení maloletej navrhovateľky, o majetkových pomeroch starého otca navrhovateľky, avšak článok neobsahuje informácie týkajúce sa trestného konania alebo výkonu trestu odňatia slobody R.

Na X. bol uverejnený Článok „.: E. bude v B.j väznici W. susedˮ, ktorého obsahom sú informácie týkajúce sa transportovania R.ho do B. väznice, súčasťou článku sú fotografie (fotogaléria na portáli X. počte 11 ks, kde pod číslom X/XX je zverejnená fotografia maloletej navrhovateľky s matkou, ktorá je totožná s

fotografiu uverejnenou v článkoch zo dňa XX.XX.XXXX, pričom uvedený článok o maloletej ani jej matke neobsahuje žiadne informácie.

Matka maloletej pred súdom nepoprela, že je dcérou p. R. a navrhovateľka jeho vnučkou. Uviedla, že zverejnené fotografie boli zverejnené na jej profile na sociálnej sieti facebook, pričom v tom čase mala profil zverejnený len pre priateľov, teda nie verejne dostupný. Poukázala na to, že nikdy nedala súhlas na zverejnenie uvedenej fotografie odporcovi ani iným médiám, zverejnením mena jej dcéry, miesta ich pobytu spolu s fotografiou došlo závažným spôsobom k neoprávnenému zásahu do práv na ochranu osobnosti maloletej, keďže obsahom článku boli skutočnosti, s ktorými navrhovateľka ani jej matka a jej rodina nemajú nič spoločné. Vyslovila obavu z toho, že keď nastúpi maloletá navrhovateľka do povinnej školskej dochádzky a s uvedenými článkami sa oboznámia napr. jej učitelia, spolužiaci, rodičia, bude to mať na jej osobu negatívny vplyv, pričom ona žiadnym spôsobom nedala príčinu na negatívne postoje k jej osobe. Ďalej uviedla, že maloletá má zmenené v súčasnosti priezvisko.

Svedok A. C. otec maloletej navrhovateľky vo svojom výsluchu uviedol, že niekoľko mesiacov po tom, čo bol zverejnený článok odporcom, začal dostávať uštipačné poznámky zo strany kolegov aj známych. Týkalo sa to najmä toho, že do akej rodiny sa dostal a s kým má dcéru, pred takýmito reakciami by chcel uchrániť navrhovateľku. Vyjadril obavu, že škodoradosť a uštipačnosť ľudí by mohla mať nepriaznivé následky na duševný vývoj maloletej navrhovateľky, keď deti by nemali trpieť kvôli tomu akých majú príbuzných. Zdôraznil, že kauza, ktorá bola predmetom článkov sa maloletej navrhovateľky netýka, pričom v budúcnosti spájanie jej osoby s touto kauzou by jej mohlo profesionálne uškodiť.

Svedkyňa Ing. C. zamestnankyňa odporcu, v čase uverejnenia článkov vedúca oddelenia, v ktorom boli články pripravované pred súdom uviedla, že uvedené články pre denník D. pripravovala ich redaktorka regiónov. Poukázala na to, že autorka článku k zdroju, z ktorého získala fotografiu jej uviedla, že je to z verejne dostupného profilu, z facebooku a tak si túto fotografiu v práci na počítači pozrela i svedkyňa, pričom na uvedenom profile sa nachádzalo viacero fotografií matky maloletej navrhovateľky i matky s dieťaťom. Tvrdila, že profil bol prístupný verejnosti, ak by bol zablokovaný, tak by sa k fotografiám nedostali. Súhlasne s matkou navrhovateľky uviedla, že súhlas navrhovateľky prostredníctvom jej zákonného zástupcu k zverejneniu fotografie odporca nemal, avšak z dôvodu verejnej dostupnosti fotografie, bola použitá i bez vyžiadania súhlasu.

Vychádzajúc z uvedeného navrhovateľka prostredníctvom právneho zástupcu zdôraznila pred súdom, že odporca v napadnutých článkoch reflektoval na skutočnosti ohľadom trestného konania vedeného proti jej starému otcovi, teda jej starý otec bol hlavným objektom spravodajskej informácie. Uviedla, že nemala a nemá žiaden súvis s udalosťami opisovanými v samotných článkoch a autor sa jej osobe venuje iba nepriamo. Odporca zverejnil jej fotografiu, ktorá bola uverejnená na profile jej matky prístupnom iba pre jej priateľov, a to bez jej súhlasu. Neoprávneným zásahom spočívajúcom v konaní odporcu je ona i jej rodičia vystavení negatívnej reakcii rodičov a detí v škôlke ako aj v širšom okolí, pričom takýto zásah môže mať vplyv aj z hľadiska trvania do budúcnosti. Navrhovateľka nemá záujem byť spájaná s okolnosťami uvedenými v napadnutých článkoch. Nestotožnila sa s argumentáciou odporcu, že články nemali znevažujúci charakter, resp. nimi nedošlo k zníženiu postavenia navrhovateľky, keď poukázala na uznesenie NS SR sp.zn. 3Cdo 137/2008, v zmysle ktorého v prípade neoprávneného zásahu do práva na súkromie nevzniká navrhovateľke procesná spôsobilosť preukazovať, či neoprávnený zásah pôsobí difamačne , resp. či má za následok zníženie dôstojnosti resp. postavenia v spoločnosti.

Odporca pred súdom poukázal na to, že pre aplikáciu inštitútov ochrany osobnosti neboli kumulatívne splnené podmienky, ktorými sú neoprávnený zásah, spôsobilosť zásahu privodiť ujmu a príčinná súvislosť. K podmienke neoprávnenosti zásahu uviedol, že tá nemohla byť splnená, keďže články mali spravodajský charakter, pričom hlavným objektom spravodajstva bol p. R. starý otec navrhovateľky, nepochybne osoba absolútneho verejného záujmu, teda vo vzťahu k fotografii, odporca nepotreboval súhlas navrhovateľky, či jej zákonného zástupcu, pretože sa jednalo o výkon spravodajskej licencie v zmysle § 12 ods. 3 Občianskeho zákonníka.

K uverejneným fotografiám navrhovateľky a jej matky naviac tvrdil, že fotografia pochádzala z verejne prístupného profilu matky navrhovateľky. Poukázal na znenie podmienok bod 2 ods. 4 spoločnosti Facebook, s ktorými matka vytvorením účtu na facebooku súhlasila : „Ak zverejníte obsah , alebo informácie s nastavením verejné, znamená to, že k týmto informáciám majú prístup všetci vrátane ľudí

mimo lokality facebook a môžu ich používať a spájať s Vašou osobou (napr. Vaše meno, či profilovú fotku)“. Z uvedeného vyplýva, že matka navrhovateľky dala súhlas na zverejnenie fotky, ktorý však odporca s poukazom na spravodajskú licenciu ani nepotreboval.

Zdôraznil, že články a fotografia v nich obsiahnutá nie sú spôsobilé privodiť akúkoľvek ujmu na strane navrhovateľky a to z dôvodu, že fotografia bola zverejnená spôsobom, ktorý bol primeraný okolnostiam, nebol znevažujúci a súčasne s ohľadom na vek navrhovateľky, články neboli spôsobilé spôsobiť ujmu navrhovateľke. K absencii príčinnej súvislosti poukázal na to, že aj napriek tomu, že navrhovateľka tvrdí, že nechce byť spájaná s osobou starého otca a z tohto dôvodu v nadväznosti na články jej vznikla ujma, je potrebné poukázať na skutočnosť všeobecne známu, že matka navrhovateľky E.cérou R. (čo vyplýva, nielen z jasne identifikovateľného mena a priezviska, ale aj zo skutočnosti, že na internete je množstvo verejne dostupných článkov, kde E.i s použitím celého mena a priezviska potvrdila, že je dcérou R., vyjadrovala sa k jeho osobne, v týchto článkoch bola uverejnená aj fotka matky navrhovateľky). Teda, ak je všeobecne známe, že matka navrhovateľky je dcérou R.o, tak je nepochybné, že dcéra matky navrhovateľky je vnučka R.. Odporca mal za to, že ak vznikla nejaká ujma navrhovateľke, tak jej vznik súvisel s jej rodinnými pomermi, ktoré sú všeobecne známe a boli známe už pred zverejnením sporných článkov. Ďalej uviedol, že nemohlo dôjsť k zásahu do súkromia navrhovateľky zverejnením fotografie, keď sa má v zmysle judikatúry za to, že ak je raz skutočnosť zverejnená, alebo verejne prístupná, tak stráca súkromný charakter.

K časti petitu týkajúcej sa uloženia povinnosti zdržať sa konania spočívajúceho vo zverejňovaní obrazových záznamov a informácií zo súkromného a rodinného života navrhovateľky, poukázal odporca, že petit je v tejto časti nevykonateľný pre jeho neurčitosť ako i na skutočnosť, že predstavuje neprípustnú cenzúru.

Na vypočutí svedkyne - autorky článkov najmä k zisteniu druhu profilu matky navrhovateľky na facebooku účastníci netrvali, súd nepovažoval v konaní za nevyhnutné vykonať iné dôkazy v zmysle ust. § 120 ods. 1 O.s.p.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka (ďalej aj ako OZ), fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 12 ods. 1 Občianskeho zákonníka, písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy sa smú vyhotoviť alebo použiť len s jej privolením.

Podľa § 12 ods. 2 Občianskeho zákonníka, privolenie nie je potrebné, ak sa vyhotovia alebo použijú písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky, zvukové alebo obrazové a zvukové záznamy na úradné účely na základe zákona.

Podľa § 12 ods. 3 Občianskeho zákonníka, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy sa môžu bez privolenia fyzickej osoby vyhotoviť alebo použiť primeraným spôsobom tiež na vedecké a umelecké účely a pre tlačové, filmové, rozhlasové a televízne spravodajstvo. Ani také použitie však nesmie byť v rozpore s oprávnenými záujmami fyzickej osoby.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akýchkoľvek postupoch týkajúcich sa detí, či už vykonávaných súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

Podľa čl.16 ods.1 Dohovoru o právach dieťaťa, žiadne dieťa nesmie byť vystavené svojvoľnému zasahovaniu do svojho súkromného života rodiny, domova alebo korešpondencie ,ani nezákonným útokom na svoju česť a povesť.

Podľa čl. 16 ods. 2 Dohovoru o právach dieťaťa, dieťa má právo na zákonnú ochranu proti takýmto zásahom alebo útokom.

Predmetom ochrany v zmysle vyššie citovaných ustanovení sú jednak nemateriálne hodnoty a stránky osobnosti človeka ako aj prejavy osobnej povahy. Právo na ochranu osobnosti prináleží každej fyzickej osobe. Medzi čiastkové práva tvoriace súčasť širšie koncipovaného práva na ochranu osobnosti patrí aj právo na podobu a právo na ochranu podobizne, obsahom ktorého je oprávnenie fyzickej osoby brániť sa proti neoprávnenému použitiu podobizne- vrátanie fotografickej snímky. Právo na ochranu podoby a podobizne treba odlišovať od porušenia práva na česť a dôstojnosť. Zásah do týchto práv nemusí mať difamačné dôsledky.

Na vyhotovenie alebo použitie podobizne sa zásadne požaduje privolenie fyzickej osoby, ktorej sa to týka. Privolanie fyzickej osoby sa nevyžaduje iba v prípade, že sa jedná o tzv. úradnú licenciu, licenciu vedeckú a umeleckú a licenciu spravodajskú. Predmetom konania je uverejnenie fotografie maloletého dieťaťa - navrhovateľky bez jej súhlasu, resp. bez súhlasu jej zákonného zástupcu.

Pri rozhodovaní predmetnej veci súd vychádzal najmä z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len ESPLP) vo veciach ochrany osobnosti. Podľa tejto judikatúry sloboda prejavu predstavuje jeden zo základných pilierov demokratickej spoločnosti, jednu zo základných podmienok jej rozvoja a sebarealizácie. Uplatňuje sa nielen vo vzťahu k informáciám a myšlienkam, ktoré sa prijímajú priaznivo, resp. sa považujú za neurážlivé a neutrálne, ale aj k tým, ktoré urážajú, šokujú alebo znepokojujú štát alebo časť obyvateľstva. Vyžaduje si to pluralizmus, znášanlivosť a veľkorysosť, bez ktorých nemožno hovoriť o "demokratickej spoločnosti" .Sloboda politickej diskusie je jadrom koncepcie demokratickej spoločnosti. Tie isté princípy vyplývajú aj z Dohovoru, keďže právo na slobodu prejavu a právo na ochranu osobnosti sú rovnako garantované Ústavou ako aj Dohovorom, riešenie konfliktu medzi týmito právami vyžaduje, aby súd s prihliadnutím na okolnosti prípadu zvážil význam proti sebe stojacich záujmov, a to, či jednému právu nebola bezdôvodne daná prednosť pred druhým. Rozhodnutie súdu musí vychádzať zo zásady proporcionality a do práva na slobodu prejavu zasahovať, len ak je to nevyhnutné. Ústavný súd SR obmedzenie akéhokoľvek základného práva alebo slobody a teda aj slobody prejavu, považuje za ústavne akceptovateľné len vtedy, ak ide o obmedzenie, ktoré bolo ustanovené zákonom, resp. na základe zákona, zodpovedá niektorému ustanovenému legitímnemu cieľu a je nevyhnutné v demokratickej spoločnosti na dosiahnutie sledovaného cieľa, t. j. ospravedlňuje ho existencia naliehavej spoločenskej potreby, a je primerané, t. j. je v súlade so zásadou proporcionality.

Obmedzenie práva na slobodu prejavu v prípade jeho stretu s právom na ochranu osobnosti má vo všeobecnosti zákonný podklad v ust. § 11 a nasl. Obč. zák. a sleduje aj legitímny cieľ, ktorým je ochrana osobnosti. Rozhodujúcou otázkou pre posúdenie jeho akceptovateľnosti v konkrétnom prípade je preto otázka jeho primeranosti, teda či obmedzenie práva na slobodu prejavu zodpovedá zásade proporcionality. Na tento účel judikatúra ESĽP i Ústavného súdu SR využíva test proporcionality založený na hľadaní odpovedí na otázky KTO, O KOM, ČO, KDE, KEDY a AKO v danom prípade "hovoril", resp. uverejnil informáciu . Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva možno vyvodiť základné princípy a kritériá, z ktorých treba vychádzať pri riešení kolízie práva na slobodu prejavu s právom na ochranu osobnosti.

Vzhľadom k tomu, že médiá majú kľúčovú úlohu pri ochrane demokracie, treba prísne posudzovať každý zásah do slobody prejavu médií. Súd zobral do úvahy aj tú skutočnosť, že starý otec maloletej navrhovateľky je dlhodobo predmetom verejného záujmu a osoby verejne známe a verejne činné musia strpieť väčšiu mieru kritiky. Privilegované postavenie z hľadiska ochrany slobody prejavu patrí novinárom a masmédiám, a to zvlášť pri informovaní o veciach verejného záujmu. Novinári majú povinnosť poskytovať informácie a myšlienky týkajúce sa všetkých záležitostí verejného záujmu a verejnosť má

právo takéto informácie dostať. Novinárom je dokonca potrebné tolerovať určitú mieru preháňania a provokácie. Odporkyňa je "nositeľom" slobody prejavu a preto sa na ňu vzťahuje zvýšená ochrana (privilegované postavenie) poskytovaná novinárom, resp. masmédiám.

Postavenie dieťaťa v konaní o ochranu osobnosti je špecifické, vďaka vyššej zraniteľnosti. Deti potrebujú zvláštnu ochranu, pretože sa musia ešte len vyvinúť v osoby zodpovedné sami za seba. Potreba ochrany detí je daná aj s ohľadom na nebezpečenstvo, ktoré vychádza zo záujmu médií a odberateľov o fotografovanie detí. Prostredie, v ktorom sa deti môžu vyvíjať bez obavy z rušivého verejného pozorovania, musí byť preto chránené oveľa komplexnejšie než u rodičov.

V zmysle ustanovenia § 11 OZ, 12 OZ a čl. 16 Dohovoru o právach dieťaťa, ochranu podľa ust. § 11 OZ majú aj také snímky neplnoletého dieťaťa celebrít, ktoré zachytávajú jeho každodennú činnosť alebo súkromnú činnosť, na uverejnení ktorých nie je daný všeobecný záujem, a to ani v prípade, ak tieto snímky poskytol jeho zákonný zástupca vedený pohnútkou pritiahnuť pozornosť verejnosti na svoju osobu (NS ČR sp.zn. 30Cdo 3770/2011).

V danej veci súd konštatuje, že podobizeň maloletej bola zverejnená bez jej súhlasu, resp. súhlasu jej zákonného zástupcu, pričom z vyššie uvedeného vyplýva, že i v prípade, ak by zákonný zástupca dal súhlas na zverejnenie podobizne maloletého dieťaťa, dieťa má právo na ochranu pred svojvoľnými zásahmi do svojho súkromia v zmysle čl. 16 Dohovoru o právach dieťaťa aj vtedy, ak ich uskutočňujú zákonní zástupcovia. Táto ochrana vo vzťahu rodič- dieťa sa však nerealizuje prostredníctvom § 11 OZ, ale prostredníctvom inštitútov zakotvených v Zákone o rodine. Ustanovenie čl. 16 Dohovoru o právach dieťaťa poskytuje ochranu dieťaťa pred svojvoľnými zásahmi do jeho súkromia bez rozlišovania odkiaľ (kým) sú uskutočňované. Ochrana dieťaťa vyžaduje, aby bolo chránené proti všetkým zásahom, bez ohľadu na to, odkiaľ prichádzajú.

Odporca sa bránil tvrdením (okrem zákonnej licencie v zmysle ust. § 12 ods. 3 OZ), že fotografie maloletej navrhovateľky a jej matky pochádzajú z verejne dostupného profilu matky, vytvorením ktorého, dala matka súhlas na ich zverejnenie i mimo lokality facebook. Nakoľko v konaní nebol rozpor medzi účastníkmi v tom, z koho profilu boli fotografie použité (zostal rozpor, či išlo o verejne dostupný profil matky alebo profil určený pre okruh priateľov matky navrhovateľky), súd mal za preukázané, že fotografie boli získané z profilu matky maloletej navrhovateľky a nie z profilu navrhovateľky, ktorý bol vytvorený zákonným zástupcom maloletej s cieľom dať za maloletú navrhovateľku súhlas v zmysle podmienok bod 2 ods. 4 spoločnosti Facebook na zverejnenie informácií, fotografií i mimo lokality facebook. Nebolo preto v konaní podstatné dokazovanie ohľadom profilu matky, čo do zistenia, či bol verejným profilom alebo profilom uzavretým.

Je potrebné však pre úplnosť uviesť, že i v prípade, ak by bol daný súhlas zákonného zástupcu za maloletú na zverejnenie podobizne, bolo by potrebné tento súhlas posudzovať v zmysle § 11 OZ, 12 OZ a čl. 16 Dohovoru o právach dieťaťa tak, že aktívna účasť nositeľa rodičovskej zodpovednosti na z hľadiska dieťaťa nežiaducej medializácii sa primárne premietne do oblasti výkonu rodičovskej zodpovednosti, vrátane úvah o jej obmedzení alebo zmene, nie však do úvah o vylúčení protiprávnosti zásahu spôsobeného médiami.

Občiansky zákonník v zmysle ust. § 12 na zabezpečenie verejného záujmu na informácie v prospech spravodajstva stanovuje zákonnú licenciu na použitie podobizní, obrazových snímok aj obrazových a zvukových záznamov a iných prejavov osobnej povahy. V tomto zmysle nie je daná akákoľvek prípadná zákonná licencia, ktorá by sa týkala zásahov do osobného súkromia vo forme uvádzania skutočností zo súkromného života. Je tomu tak preto, že skutočnosti týkajúce sa súkromného života sú zásadne súčasťou osobného súkromia (vnútornej intímnej sféry) a nemôžu preto byť vecou verejného záujmu (relatívna výnimka je pripustená iba u osôb verejného záujmu, ale len potiaľ ak je uvádzanie takýchto skutočností na verejnosti v priamej súvislosti s činnosťou tejto fyzickej osoby vo verejnom živote - konkrétne , ak majú význam pre hodnotenie schopností a spôsobilostí vykonávať verejnú činnosť). (NS ČR sp.zn. 30Cdo 3063/2009-154).

Súd dospel k záveru, že hlavným objektom spravodajských informácií v napadnutých článkoch je osoba verejného záujmu- starý otec maloletej navrhovateľky, ktorá s poskytovanými spravodajskými informáciami nemala súvis. Jej osobe sa venovali články iba nepriamo.

Navrhovateľku nebolo možné považovať za osobu verejného záujmu. Vo všetkých prípadoch zákonných licencií je ich prípustnosť odôvodnená v situácii, keď nad individuálnymi záujmami fyzickej osoby, do ktorých osobnostných práv ktorej je zasahované, prevláda závažnejší, významnejší a funkčne vyšší verejný záujem, čo v danej veci nebolo naplnené, keď súd vychádzal z toho, že informáciu o narodení navrhovateľky nemožno považovať za informáciu naliehavú pre spoločenskú potrebu.

V danom prípade zverejnené fotografie vybočovali z hraníc spravodajského cieľa, nemali akúkoľvek verejnoprávnu rovinu, neboli zverejnené v súlade s ust. § 12 ods. 3 OZ, spravodajský obsah článkov nesúvisel s fotografiami maloletej navrhovateľky.

Neuniklo pozornosti súdu, že článok zverejnený na X. pod názvom „R. E.ude v B.i W.v sused“, ktorého obsahom sú informácie týkajúce sa transportovania R.iho do B. väznice, neobsahoval informácie o navrhovateľke, prípadne jej matke ani okrajovo, avšak súčasťou článku bola taktiež fotografia navrhovateľky s jej matkou.

Súhlas na zverejnenie fotografie zo strany navrhovateľky odporcovi daný nebol, zároveň neboli splnené podmienky na zverejnenie fotografie, ktoré predpokladajú ustanovenia § 12 ods. 2 a ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, čím došlo k zásahu do práva na ochranu podobizne navrhovateľky.

V zmysle ust. § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch môže súd priznať vtedy, ak by sa morálna satisfakcia nezdala postačujúca, najmä ak bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti. Dôvody priznania náhrady škody sú v tomto ustanovení uvedené len demonštratívne, nemožno pre túto možnosť spájať iba so zásahmi proti dôstojnosti fyzickej osoby a jej vážnosti v spoločnosti (NS ČR z 26.7.2000 sp.zn. 30 Cdo 2304/99). Zákon ako jedinú podmienku ustanovuje pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch skutočnosť, že sa nemateriálne zadosťučinenie nezdá postačujúce. Dôsledkom každého neoprávneného zásahu do práv podľa ust. § 11 Občianskeho zákonníka je určitá ujma. Podmienkou priznania nemajetkovej ujmy v peniazoch je vždy v závislosti od individuálnych okolností daného prípadu.

Súd má za to, že morálna satisfakcia formou požadovaného ospravedlnenia by vzhľadom na časový odstup a požadované znenie s uvedenými údajmi o maloletej navrhovateľke nebola v súlade s oprávnenými záujmami maloletej, keď súčasťou ospravedlnenia by okrem iného bolo uvedené jej súčasné priezvisko a satisfakcia by sa tak míňala účinku, z toho dôvodu bolo potrebné návrh v časti uloženia povinnosti zverejniť ospravedlnenie v požadovanom znení, zamietnuť, pre rozpor so záujmami maloletej a časový odstup.

Zároveň bolo treba vzniknutú nerovnováhu medzi zásahom do práva na ochranu podobizne a neposkytnutou morálnou satisfakciou kompenzovať finančným zadosťučineným vo forme priznania náhrady nemajetkovej ujmy v sume 2000 Eur a to s prihliadnutím na všetky konkrétne okolnosti a hľadiská danej veci, ktorými boli najmä zverejnenie podobizne maloletého dieťaťa v rozpore s ust. § 12 ods. 2,3 OZ a bez súhlasu zákonného zástupcu, zverejnenie fotografie aj k článku, ktorý sa navrhovateľke nevenoval ani nepriamo, spôsob zverejnenia (v denníku s pôsobnosťou na celom území SR, na internetovej stránke dostupnej širokej verejnosti) ako i s prihliadnutím na náklady periodika.

Súd návrh v časti, v ktorej sa maloletá navrhovateľka domáhala, aby súd uložil odporcovi povinnosť zdržať sa konania spočívajúceho vo zverejňovaní obrazových záznamov a informácií zo súkromného a rodinného života maloletej navrhovateľky zamietol, keď vychádzal z toho, že zásah do jej práv už netrvá a do budúcnosti nemožno ukladať odporcovi takýto absolútny zákaz. Vyhovením návrhu v tejto časti by došlo k neprípustnej cenzúre / nález ÚS ČR II. ÚS 171/2012/, keď Občiansky zákonník a Tlačový zákon majú dostatočné prostriedky na ochranu proti zneužívaniu slobody slova a práva na informácie, ktorých zmyslom je postihovať jednotlivé excesy a nie ustanovovať absolútne zákazy.

Po vyhodnotení dokazovania jednak listinných dôkazov a svedeckých výpovedí a to jednotlivo ako aj v ich vzájomnej súvislosti , súd dospel k názoru , že návrh navrhovateľky je v časti náhrady nemajetkovej ujmy v sume 2 000 Eur dôvodný, vo zvyšnej časti súd návrh zamietol.

Súd ďalej uvádza, že v prípade, ak sa v odôvodnení nezaoberal konkrétnou námietkou účastníkov konania, urobil tak preto, že daný argument a taktiež odpoveď naň nepovažoval pre rozhodnutie za rozhodujúce (K. z X. decembra XXXX., séria K. c. I. O náhrade trov konania súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia a contrario podľa § 151 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom súde, dvojmo, o odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Bratislave.
Odvolanie voči rozsudku musí obsahovať tieto náležitosti:
· z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané a datované
· v odvolaní je potrebné uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha
· odvolanie podlieha súdnemu poplatku v rovnakej výške ako sa platí súdny poplatok za návrh.

Odvolanie proti rozsudku možno odôvodniť len tým, že:
· v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
· konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
· súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
· súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
· doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.)
· rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).